Tomáš Břicháček: EU jako společenství vyvlastněných vlastníků

- CZ24 News | 29. dubna 2022
EU: EU by se podobá, nebo by se podobat měla, SVJ v bytovém domě. Problémem je, že obslužná organizace se vymkla svému účelu a kontrole ze strany jednotlivých „vlastníků“, jimž chce panovat a jejichž „byty“ postupně vyvlastňuje.

V nedávném článku *Evropská integrace v zrcadle našich pohádek*jsem hledal paralely pro nynější situaci EU ve známých pohádkových příbězích a výjevech. Na tyto odlehčené úvahy dnes navážeme vážněji laděným přirovnáním Unie ke společenství vlastníků jednotek (SVJ) v bytovém domě.

Takové SVJ je velmi praktickou společenskou institucí, která usnadňuje správu domu, respektive zajišťování těch potřeb, které jsou věcí společného zájmu a které by bylo obtížné řešit formou dobrovolné spolupráce jednotlivých vlastníků nebo v rámci spoluvlastnických poměrů. Kdo má zkušenosti s chodem bytového domu, kde z jakéhokoli důvodu SVJ nevzniklo, nebo nefungovalo, ví, o čem mluvím.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Jako vlastníci oceňujeme, že je zde subjekt, který zajistí dodávky vody, topení, odvoz odpadků, opravy výtahu, úklid na chodbách, údržbu střechy, zahradnické práce na dvorku apod. Jsme rádi, že máme výbor, který sám, nebo ve spolupráci se správcovskou společností řeší každodenní provoz. Platíme předepsané poplatky a jednou za rok třeba zajdeme na shromáždění odhlasovat pár zásadních bodů a popovídat si se sousedy. To vše vnímáme jako nutnou součást našeho vlastnictví jednotky ve větším bytovém domě. Nic více a nic méně si většinou od SVJ neslibujeme a nijak nás nemrzí, když s ním přijdeme do styku jen v nejnutnější míře.

Regionální mezinárodní organizace, jako jsou EU, ASEAN, Africká unie nebo Mercosur, se společenství vlastníků podobají. Státy je zakládají proto, aby obstarávaly určité veřejné statky s přeshraničním rozměrem, respektive veřejné statky nadstátního významu, které takové organizace teoreticky dokážou poskytovat lépe než jednotlivé zúčastněné země. Přirozenou parketou těchto celků je liberalizace přeshraničního obchodu mezi členskými státy a společná obchodní politika ve vztahu k okolnímu světu. Vedle toho je možno diskutovat o zahrnutí určitých dalších otázek, jako jsou vzájemné uznávání soudních rozhodnutí, vydávání pachatelů trestných činů nebo spolupráce v oblasti obrany.

EU, respektive především předchozí Evropská společenství dlouhou dobu pro své členy plnily úlohu užitečné obslužné organizace. V jisté chvíli – jako zlom můžeme označit období působení Jacquesa

Delorse v čele Evropské komise (1985–1995) a zvláště Maastrichtskou smlouvu – však došlo k přesmyčce. Unie začala bobtnat, její pravomoci a regulace přijatá na jejich základě se rozpínaly do všech stran zcela bez ohledu na to, zda jde o veřejné statky nadstátního významu, unijní instituce se dravě hnaly za další mocí a dívaly se na členské státy stále více svrchu. Najednou jako by organizace přerostla svým včerejším pánům přes hlavu a sama převzala otěže.

Pokud se vrátíme k příměru SVJ, dostali jsme se do situace, kdy se orgány společenství začaly cítit jako skuteční páni domu, kteří stojí nad vlastníky jednotek a kteří mají právo udávat směr a rozhodovat o všech klíčových otázkách. Docela se zapomnělo na původní účel společenství. To je teď smyslem samo o sobě, samo sebe velebí a oslavuje. Pohlaváři SVJ ve spolupráci s některými vlastníky načrtávají ambiciózní cíle pro sjednocený dům, kterým se všechny partaje musejí podřídit.

Už se neřeší jen společné prostory a zajišťování potřeb obecného zájmu. SVJ si najednou usurpuje pravomoc mluvit do vnitřního uspořádání bytů a do osobního života jejich vlastníků. Dveře od bytů byly odstraněny a celý dům je volně průchozí. Členové výboru nebo jejich domovní důvěrnice v tomto otevřeném prostoru korzují a kontrolují, jestli všichni utírají prach a zametají podlahu ve stanovených termínech, jestli nespotřebovávají více vody a tepla, než je předepsáno, jestli mají stěny vymalované tou správnou barvou, jestli jsou obrazy rozvěšeny v příslušných vzdálenostech a jestli na nich nejsou zakázané motivy, jestli všichni chodí spát do stanovené večerky atd. atd. atd. Mládež musí být vychovávána k lásce k domu a SVJ a k tomu, aby přehnaně nelpěla na vlastním bytě, když je přece lepší, když máme všichni všechno dohromady a když jsme společně silnější.

Tak si bez velké nadsázky dnes s Unií stojíme. Obslužná organizace se vymkla svému účelu a kontrole ze strany jednotlivých „vlastníků“ (členských států), jimž se nerozpakuje poroučet, a jejichž „jednotky“ (státy) svou činností postupně zabírá a vyvlastňuje.

Věci v Evropě se nepohnou k lepšímu, dokud si „vlastníci“ neuvědomí, k čemu došlo, a dokud nebudou mít odvahu vzít si svoje práva v „domě“ zpět. Obslužnou organizaci potřebujeme, ale jen takovou, která zná svoje místo, a která se věnuje věcem, které jí příslušejí.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Tomáš Břicháček

ZDROJ